

Publicatieblad van de Europese Unie

C 11

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

65e jaargang
10 januari 2022

Inhoud

IV Informatie

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2022/C 11/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
--------------	---	---

V Bekendmakingen

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2022/C 11/02	Zaak C-819/19: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de rechtbank Amsterdam — Nederland) — Stichting Cartel Compensation, Equilib Netherlands BV/ Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV e.a. [Prejudiciële verwijzing – Artikelen 81, 84 en 85 EG – Artikel 53 van de EER-Overeenkomst – Mededingingsregelingen – Gedragingen van ondernemingen in de sector van het luchtvervoer tussen de Europese Economische Ruimte (EER) en derde landen die hebben plaatsgevonden onder vigeur van de artikelen 84 en 85 EG – Vordering tot schadevergoeding – Bevoegdheid van de nationale rechterlijke instanties om artikel 81 EG en artikel 53 van de EER-Overeenkomst toe te passen]	2
2022/C 11/03	Zaak C-852/19: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarije) — Strafzaak tegen Ivan Gavanozov (Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in strafzaken – Richtlijn 2014/41/EU – Europees onderzoeksbevel in strafzaken – Artikel 14 – Rechtsmiddelen – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikel 47 – Ontbreken van rechtsmiddelen in de uitvaardigende lidstaat – Beslissing waarbij doorzoeken, inbeslagnemingen en een getuigenverhoor per videoconferentie worden gelast)	3

NL

2022/C 11/04	Zaak C-933/19 P: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 november 2021 — Autostrada Wielkopolska S.A./ Europese Commissie, Republiek Polen (Hogere voorziening – Staatssteun – Concessie van een tolsnelweg – Wet waarbij bepaalde voertuigen worden vrijgesteld van tolgelden – Door de lidstaat aan de concessiehouder verleende compensatie voor inkomstenderving – Schaduwtoel – Door de Europese Commissie buitensporig geachte compensatie die steun vormt – Besluit van de Commissie waarbij deze steun onverenigbaar met de interne markt wordt verklaard en de terugvordering ervan wordt gelast – Procedurele rechten van de steunontvanger – Verplichting voor de Commissie om bijzondere waakzaamheid aan de dag te leggen – Begrip “staatssteun” – Voordeel – Verbetering van de verwachte financiële situatie van de concessiehouder – Criterium van de particuliere marktdeelnemer in een markteconomie – Onjuiste opvatting van het bewijs – Ontoereikende motivering – Onjuiste opvatting van het litigieuze besluit – Substitutie van gronden – Omkering van de bewijslast – Schending van het beginsel van voorrang van het Unierecht – Rechterlijke toetsing door het Gerecht – Verplichtingen en grenzen)	3
2022/C 11/05	Zaak C-938/19: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin — Duitsland) — Energieversorgungscenter Dresden-Wilschdorf GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland [Prejudiciële verwijzing – Milieu – Richtlijn 2003/87/EG – Regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten – Artikel 2, lid 1 – Werkingssfeer – Artikel 3, onder e) – Begrip “installatie” – Gevolgen voor emissies en verontreiniging – Hulpinrichtingen die als zodanig geen broeikasgasemissies uitstoten – Artikel 10 bis – Overgangsregeling voor de kosteloze toewijzing van emissierechten – Gegevensverzamelingsjabloon – Gecorrigeerd aandeel – Berekeningsmethode – Besluit 2011/278/EU – Artikel 6, lid 1, derde alinea – Export van koud water naar een entiteit in een bedrijfstak die aan een significant CO ₂ -weglekrisico is blootgesteld]	4
2022/C 11/06	Zaak C-948/19: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — UAB “Manpower Lit”/E.S., M.L., M.P., V.V., R.V. [Prejudiciële verwijzing – Sociaal beleid – Uitzendarbeid – Richtlijn 2008/104/EG – Artikel 1 – Werkingssfeer – Begrippen “openbare onderneming” en “het uitoefenen van een economische activiteit” – Agentschappen van de Europese Unie – Europees Instituut voor gendergelijkheid (EIGE) als “inlenende onderneming” in de zin van artikel 1, lid 2, van deze richtlijn – Artikel 5, lid 1 – Beginsel van gelijke behandeling – Essentiële arbeidsvoorwaarden – Begrip “dezelfde functie” – Verordening (EG) nr. 1922/2006 – Artikel 335 VWEU – Beginsel van de administratieve autonomie van de instellingen van de Unie – Artikel 336 VWEU – Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie en regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Unie]	5
2022/C 11/07	Zaak C-91/20: Arrest van het Hof (Grote kamer) van 9 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — LW/ Bundesrepublik Deutschland (Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk beleid inzake asiel en subsidiaire bescherming – Normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten – Richtlijn 2011/95/EU – Artikelen 3 en 23 – Gunstiger normen die door de lidstaten kunnen worden gehandhaafd of vastgesteld om het recht op asiel of subsidiaire bescherming uit te breiden tot de gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet – Toekenning aan een minderjarig kind van de vluchtelingenstatus die is afgeleid van die van een van zijn ouders – Instandhouding van het gezin – Belang van het kind)	6
2022/C 11/08	Zaak C-106/20 P: Arrest van het Hof (Negende kamer) van 11 november 2021 — Helleense Republiek / Europese Commissie (Hogere voorziening – Gemeenschappelijk landbouwbeleid – ELGF en Elfpo – Uitgaven die van financiering door de Europese Unie zijn uitgesloten – Uitgaven verricht door de Helleense Republiek – Conformiteitsgoedkeuringsprocedure – Middel dat voor het eerst is aangevoerd tijdens de mondelinge behandeling in eerste aanleg – Verordening (EG) nr. 796/2004 – Artikel 2, punt 2 – Verordening (EU) nr. 1307/2013 – Artikel 4, lid 1, onder h) – Begrip “blijvend grasland” – Onjuiste opvatting van de bewijselementen – Gedelegeerde verordening (EU) nr. 907/2014 – Artikel 12, lid 4 – Eenmalige correctie – Voorwaarden – Bewijslast)	7

2022/C 11/09	<p>Zaak C-168/20: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice of England and Wales, Chancery Division (business and property courts, insolvency and companies list) — Verenigd Koninkrijk) — BJ, curator in het faillissement van de heer M, OV, curator in het faillissement van de heer M / Mevrouw M, MH, ILA, de heer M (Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van personen – Burgerschap van de Unie – Artikel 21 VWEU – Vrijheid van vestiging – Artikel 49 VWEU – Gelijke behandeling – Richtlijn 2004/38/EG – Artikel 24, lid 1 – Regeling van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op grond waarvan pensioenrechten uit een pensioenvoorziening in beginsel volledig en automatisch worden uitgesloten van een failliete boedel op voorwaarde dat de voorziening fiscaal is goedgekeurd – Toepassing van deze voorwaarde in een faillissementsprocedure van een burger van de Unie die zijn recht van vrij verkeer heeft gebruikt om in het Verenigd Koninkrijk permanent een zelfstandige activiteit uit te oefenen – Pensioenrechten die deze burger van de Unie ontleent aan een pensioenvoorziening die in zijn lidstaat van herkomst is ingesteld en fiscaal is goedgekeurd – Weigering om die pensioenrechten uit te sluiten van de failliete boedel – Toepassing op deze pensioenrechten van een voor de gefailleerde duidelijk minder voordelige regeling voor uitsluiting uit de failliete boedel) .</p>	7
2022/C 11/10	<p>Zaak C-214/20: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Labour Court — Ierland) — MG / Dublin City Council (Prejudiciële verwijzing – Bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers – Organisatie van de arbeidstijd – Richtlijn 2003/88/EG – Artikel 2 – Begrip “arbeidstijd” – Oproepbare brandweerman – Oproepdienst met permanente bereikbaarheid – Uitoefening van een zelfstandige beroepsactiviteit tijdens de periode van oproepdienst – Verplichtingen die voortvloeien uit de regeling van permanente bereikbaarheid)</p>	8
2022/C 11/11	<p>Zaak C-281/20: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — Ferimet SL / Administración General del Estado [Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 168 – Recht op aftrek – Artikel 199 – Verleggingsregeling – Beginsel van fiscale neutraliteit – Materiële voorwaarden voor het recht op aftrek – Hoedanigheid van belastingplichtige van de leverancier – Bewijslast – Fraude – Misbruik – Factuur waarop een fictieve leverancier is vermeld]</p>	9
2022/C 11/12	<p>Zaak C-315/20: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Regione Veneto / Plan Eco Srl [Prejudiciële verwijzing – Milieu – Verordening (EG) nr. 1013/2006 – Overbrenging van afvalstoffen – Artikel 3, lid 5, en artikel 11, lid 1, onder i) – Richtlijn 2008/98/EG – Beheer van afvalstoffen – Artikel 16 – Beginselen van zelfvoorziening en nabijheid – Beschikking 2000/532/EG – Europese afvalcatalogus (EAC) – Gemengd stedelijk afval dat een mechanische verwerking heeft ondergaan die de aard ervan niet heeft veranderd]</p>	9
2022/C 11/13	<p>Zaak C-340/20: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Bank Sepah / Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited [Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) – Beperkende maatregelen ten aanzien van de Islamitische Republiek Iran – Verordening (EG) nr. 423/2007 – Bevriezing van de goederen van personen, entiteiten of lichamen waarvan de Raad van de Europese Unie heeft vastgesteld dat zij meewerken aan nucleaire proliferatie – Begrippen “bevriezing van goederen” en “bevriezing van economische middelen” – Mogelijkheid om op bevroren goederen en economische middelen conservatoire maatregelen toe te passen – Schuldverdering die dateert van vóór de bevriezing van de goederen en niets van doen heeft met Iraanse nucleaire en ballistische activiteiten]</p>	10
2022/C 11/14	<p>Zaak C-388/20: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV/Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG [Prejudiciële verwijzing – Verordening (EU) nr. 1169/2011 – Verstrekking van voedselinformatie aan consumenten – Artikel 9, lid 1, onder l) – Voedingswaardevermelding – Artikel 31, lid 3, tweede alinea – Berekening van de energetische waarde en hoeveelheden nutriënten – Mogelijkheid om deze informatie te verstrekken voor het levensmiddel na bereiding – Voorwaarden – Artikel 33, lid 2, tweede alinea – Uitdrukking per portie of consumptie-eenheid]</p>	11

2022/C 11/15	Zaak C-398/20: Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Krajský soud v Brně — Tsjechië) — ELVOSPOL / Odvolací finanční ředitelství [Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 90 – Verlaging van de maatstaf van heffing van de btw – Gehele of gedeeltelijke niet-betaling van de prijs wegens het faillissement van de schuldenaar – Door een nationale regeling opgelegde voorwaarden voor de herziening van de in rekening gebrachte btw – Voorwaarde op grond waarvan de geheel of gedeeltelijk niet-betaalde schuldvordering niet mag zijn ontstaan in het tijdvak van zes maanden voorafgaand aan de faillietverklaring van de schuldplichtige vennootschap – Niet-naleving]	12
2022/C 11/16	Zaak C-424/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 12 juli 2021 door Sun Stars & Sons Pte Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 12 mei 2021 in zaak T-638/19, Sun Stars & Sons/EUIPO — Valvis Holding (AC AQUA AC)	12
2022/C 11/17	Zaak C-425/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 12 juli 2021 door Sun Stars & Sons Pte Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 12 mei 2021 in zaak T-637/19, Sun Stars & Sons/EUIPO — Carpathian Springs (AQUA CARPATICA)	13
2022/C 11/18	Zaak C-459/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) op 26 juli 2021 — The Navigator Company S.A., Navigator Pulp Figueira S.A. / Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2022/C 11/19	Zaak C-465/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 juli 2021 door König Ludwig International GmbH & Co. KG tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 31 mei 2021 in zaak T-332/20, König Ludwig International/EUIPO	13
2022/C 11/20	Zaak C-564/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden (Duitsland) op 14 september 2021 — BU / Bundesrepublik Deutschland	14
2022/C 11/21	Zaak C-588/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 23 september 2021 door Public.Resource.Org Inc. en Right to Know CLG tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer — uitgebreid) van 14 juli 2021 in zaak T-185/19, Public.Resource.Org, Inc. en Right to Know CLG/Europese Commissie	14
2022/C 11/22	Zaak C-598/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Krajský súd v Prešove (Slowakije) op 28 september 2021 — SP, CI / Všeobecná úverová banka a.s.	16
2022/C 11/23	Zaak C-604/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga, Juízo Administrativo Comum (Portugal) op 28 september 2021 — Vapo Atlantic SA / Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE) e.a.	17
2022/C 11/24	Zaak C-615/21: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szegedi Törvényszék (Hongarije) op 4 oktober 2021 — Napfény-Toll Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	18
2022/C 11/25	Zaak C-657/21: Beroep ingesteld op 29 oktober 2021 — Europees Parlement / Europese Commissie	18
2022/C 11/26	Zaak C-665/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 5 november 2021 door MKB Multifunds BV tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 6 september 2021 in zaak T-277/20, MKB Multifunds tegen Commissie	19
2022/C 11/27	Zaak C-673/21 P: Hogere voorziening ingesteld op 9 november 2021 door KN tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 1 september 2021 in zaak T-377/20, KN / EESC	20
Gerecht		
2022/C 11/28	Zaak T-602/15 RENV: Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Jenkinson / Raad e.a. (“Arbitragebeding – Internationaal civiel personeel van internationale missies van de Europese Unie – Aanwerving op contractbasis – Opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd – Verzoek tot herkwalificatie van de gehele contractuele verhouding als overeenkomst voor onbepaalde tijd – Beroep wegens contractuele aansprakelijkheid – Beroep wegens niet-contractuele aansprakelijkheid”)	22

2022/C 11/29	Zaak T-495/19: Arrest van het Gerecht (Tiende kamer) van 10 november 2021 — Roemenië / Commissie [Institutioneel recht – Europees burgerinitiatief – Cohesiebeleid – Regio's met een nationale minderheid – Besluit tot registratie – Beroep tot nietigverklaring – Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld – Ontvankelijkheid – Artikel 4, lid 2, onder b), van verordening (EU) nr. 211/2011 – Motiveringsplicht]	22
2022/C 11/30	Zaak T-661/19: Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Sasol Germany e.a. / Commissie (“REACH – Zeer zorgwekkende stoffen – Opstelling van een lijst van stoffen die in aanmerking komen om uiteindelijk te worden opgenomen in bijlage XIV bij verordening (EG) nr. 1907/2006 – Besluit houdende identificatie van 4-tert-butylfenol als stof die voldoet aan de criteria voor opname in de lijst – Artikel 57 van verordening (EG) nr. 1907/2006 – Benadering van de bewijskracht van de bewijselementen – Kennelijk onjuiste beoordeling – Evenredigheid”)	23
2022/C 11/31	Zaak T-41/20: Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Di Bernardo / Commissie (“Openbare dienst – Ambtenaren – Aanwerving – Aankondiging van vergelijkend onderzoek – Algemeen vergelijkend onderzoek – Toelatingsvoorwaarden – Niet-plaatsing op de reservelijst – Onvoldoende beroepservaring – Artikel 266 VWEU – Besluit ter uitvoering van een arrest van het Gerecht – Maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van een arrest houdende nietigverklaring – Artikel 2 van bijlage III bij het Statuut – Gelijke behandeling – Kennelijke beoordelingsfout – Aansprakelijkheid”)	24
2022/C 11/32	Zaak T-218/20: Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 – Alkattan/Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen tegen Syrië – Bevriezing van tegoeden – Motiveringsplicht – Rechten van de verdediging – Recht op een eerlijk proces – Beoordelingsfout – Vaststelling van de criteria voor de plaatsing op een lijst”)	24
2022/C 11/33	Zaak T-532/20: Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Phi Group/EUIPO — Gruppo Cadoro (REDELLO) [“Uniemerkt – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniewoordmerk REDELLO – Ouder Uniebeeldmerk CADELLO 88 – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”]	25
2022/C 11/34	Zaak T-678/20: Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Solar Electric e.a. / Commissie [“Staatssteun – Markt voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, met inbegrip van fotovoltaïsche energie – Verplichting naar Frans recht om elektriciteit af te nemen tegen een hogere prijs dan de marktprijs – Afwijzing van een klacht – Artikel 12, lid 1, en artikel 24, lid 2, van verordening (EU) 2015/1589 – Werkingsfeer”]	26
2022/C 11/35	Gevoegde zaken T-758/20 en T-759/20: Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Monster Energy/EUIPO — Frito-Lay Trading Company (MONSTER en MONSTER ENERGY) [“Uniemerkt – Procedure tot vervallenverklaring – Uniewoordmerken MONSTER en MONSTER ENERGY – Normaal gebruik van de merken – Gebruik voor de waren waarvoor de merken zijn ingeschreven – Artikel 51, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001”]	26
2022/C 11/36	Zaak T-73/21: Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — PIK-KO/EUIPO — Haribo Ricqlès Zan (P.I.C. Co.) [“Uniemerkt – Nietigheidsprocedure – Uniebeeldmerk P.I.C. Co. – Ouder nationaal beeldmerk merk PIK – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] – Artikel 53, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 60, lid 1, onder a), van verordening 2017/1001] – Gedeeltelijke nietigverklaring”]	27
2022/C 11/37	Zaak T-556/21: Beroep ingesteld op 4 november 2021 — Lyubetskaya/Raad	27
2022/C 11/38	Zaak T-557/21: Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Omelyanyuk/Raad	28
2022/C 11/39	Zaak T-579/21: Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Gusachenka/Raad	29
2022/C 11/40	Zaak T-580/21: Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Haidukevich/Raad	29
2022/C 11/41	Zaak T-581/20: Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Skryba/Raad	30
2022/C 11/42	Zaak T-582/21: Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Rubnikovich/Raad	30
2022/C 11/43	Zaak T-583/21: Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Bakhanovich/Raad	31
2022/C 11/44	Zaak T-671/21: Beroep ingesteld op 18 oktober 2021 — NFL Properties Europe/EUIPO — Groupe Duval (DUUUVAL)	31

2022/C 11/45	Zaak T-685/21: Beroep ingesteld op 18 oktober 2021 — IR / Commissie	32
2022/C 11/46	Zaak T-703/21: Beroep ingesteld op 2 november 2021 — Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa/EUIPO — Falubaz Polska (FALUBAZ)	33
2022/C 11/47	Zaak T-710/21: Beroep ingesteld op 4 november 2021 — Roos e.a./Parlement	34
2022/C 11/48	Zaak T-720/21: Beroep ingesteld op 10 november 2021 — G.J. Riedel/EUIPO — Brew Dog (Punk) .	35
2022/C 11/49	Zaak T-722/21: Beroep ingesteld op 11 november 2021 — D'Amato e.a./Parlement	36
2022/C 11/50	Zaak T-723/21: Beroep ingesteld op 11 november 2021 — Rooken e.a./Parlement	36
2022/C 11/51	Zaak T-726/21: Beroep ingesteld op 10 november 2021 — Rolex/EUIPO — PWT (Afbeelding van een kroon)	37
2022/C 11/52	Zaak T-727/21: Beroep ingesteld op 9 november 2021 — TO/EASO	37
2022/C 11/53	Zaak T-728/21: Beroep ingesteld op 5 november 2021 — LW / Europese Commissie	38

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2022/C 11/01)

Laatste publicatie

PB C 2 van 3.1.2022

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 513 van 20.12.2021

PB C 502 van 13.12.2021

PB C 490 van 6.12.2021

PB C 481 van 29.11.2021

PB C 471 van 22.11.2021

PB C 462 van 15.11.2021

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de rechtbank Amsterdam — Nederland) — Stichting Cartel Compensation, Equilib Netherlands BV / Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV e.a.

(Zaak C-819/19) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Artikelen 81, 84 en 85 EG – Artikel 53 van de EER-Overeenkomst – Mededingingsregelingen – Gedragingen van ondernemingen in de sector van het luchtvervoer tussen de Europese Economische Ruimte (EER) en derde landen die hebben plaatsgevonden onder vigeur van de artikelen 84 en 85 EG – Vordering tot schadevergoeding – Bevoegdheid van de nationale rechterlijke instanties om artikel 81 EG en artikel 53 van de EER-Overeenkomst toe te passen]

(2022/C 11/02)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Stichting Cartel Compensation, Equilib Netherlands BV

Verwerende partijen: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG, British Airways plc, Air France SA, Singapore Airlines Ltd, Singapore Airlines Cargo Pte Ltd, Swiss International Air Lines AG, Air Canada, Cathay Pacific Airways Ltd, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden, SAS AB, SAS Cargo Group A/S

Dictum

De artikelen 81, 84 en 85 EG en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992 moeten aldus worden uitgelegd dat een nationale rechter bevoegd is om in een privaatrechtelijk geschil betreffende een na de inwerkingtreding van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 [EG] bij hem ingestelde vordering tot schadevergoeding, artikel 81 EG en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte toe te passen op gedragingen van ondernemingen in de sector van het luchtvervoer tussen een lidstaat en een ander derde land dan Zwitserland die hebben plaatsgevonden vóór 1 mei 2004, op gedragingen van ondernemingen in de sector van het luchtvervoer tussen een lidstaat en Zwitserland die hebben plaatsgevonden vóór 1 juni 2002, en op gedragingen van ondernemingen in de sector van het luchtvervoer tussen een tot de Europese Economische Ruimte behorend land dat geen lidstaat is en een derde land die hebben plaatsgevonden vóór 19 mei 2005, ook al is met betrekking tot die gedragingen geen besluit krachtens artikel 84 EG dan wel artikel 85 EG vastgesteld, voor zover die gedragingen de handel tussen lidstaten respectievelijk de handel tussen de partijen bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte ongunstig konden beïnvloeden.

⁽¹⁾ PB C 95 van 23.3.2020.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarije) — Strafzaak tegen Ivan Gavanzov

(Zaak C-852/19) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in strafzaken – Richtlijn 2014/41/EU – Europees onderzoeksbevel in strafzaken – Artikel 14 – Rechtsmiddelen – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikel 47 – Ontbreken van rechtsmiddelen in de uitvaardigende lidstaat – Beslissing waarbij doorzoeken, inbeslagnemingen en een getuigenverhoor per videoconferentie worden gelast)

(2022/C 11/03)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partij in de strafzaak

Ivan Gavanzov

Dictum

- 1) Artikel 14 van richtlijn 2014/41/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken, gelezen in samenhang met artikel 24, lid 7, van deze richtlijn en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan de regeling van een lidstaat die een Europees onderzoeksbevel uitvaardigt die niet voorziet in een rechtsmiddel tegen de uitvaardiging van een Europees onderzoeksbevel strekkende tot uitvoering van doorzoeken en inbeslagnemingen alsmede tot het houden van een getuigenverhoor per videoconferentie.
- 2) Artikel 6 van richtlijn 2014/41, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 4, lid 3, VEU, moet aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat de bevoegde autoriteit van een lidstaat een Europees onderzoeksbevel strekkende tot uitvoering van doorzoeken en inbeslagnemingen alsmede tot het houden van een getuigenverhoor per videoconferentie uitvaardigt, wanneer de regeling van die lidstaat niet voorziet in enig rechtsmiddel tegen de uitvaardiging van een dergelijk Europees onderzoeksbevel.

⁽¹⁾ PB C 68 van 02.03.2020.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 november 2021 — Autostrada Wielkopolska S.A. / Europese Commissie, Republiek Polen

(Zaak C-933/19 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening – Staatssteun – Concessie van een tolsnelweg – Wet waarbij bepaalde voertuigen worden vrijgesteld van tolgelden – Door de lidstaat aan de concessiehouder verleende compensatie voor inkomstenderving – Schaduwtoel – Door de Europese Commissie buitensporig geachte compensatie die steun vormt – Besluit van de Commissie waarbij deze steun onverenigbaar met de interne markt wordt verklaard en de terugvordering ervan wordt gelast – Procedurele rechten van de steunontvanger – Verplichting voor de Commissie om bijzondere waakzaamheid aan de dag te leggen – Begrip “staatssteun” – Voordeel – Verbetering van de verwachte financiële situatie van de concessiehouder – Criterium van de particuliere marktdeelnemer in een markteconomie – Onjuiste opvatting van het bewijs – Ontoereikende motivering – Onjuiste opvatting van het litigieuze besluit – Substitutie van gronden – Omkering van de bewijslast – Schending van het beginsel van voorrang van het Unierecht – Rechterlijke toetsing door het Gerecht – Verplichtingen en grenzen)

(2022/C 11/04)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Autostrada Wielkopolska S.A. (vertegenwoordigers: O. Geiss, Rechtsadvocaat en T. Siakka, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Armati, K. Herrmann en S. Noë, gemachtigden), Republiek Polen (vertegenwoordigers: B. Majczyna en M. Rzotkiewicz, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Autostrada Wielkopolska S.A. wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van de Europese Commissie.
- 3) De Republiek Polen draagt haar eigen kosten.

(¹) PB C 87 van 16.03.2020.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin — Duitsland) — Energieversorgungscenter Dresden-Wilschdorf GmbH & Co. KG/Bundesrepublik Deutschland

(Zaak C-938/19) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Milieu – Richtlijn 2003/87/EG – Regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten – Artikel 2, lid 1 – Werkingssfeer – Artikel 3, onder e) – Begrip “installatie” – Gevolgen voor emissies en verontreiniging – Hulpinrichtingen die als zodanig geen broeikasgasemissies uitstoten – Artikel 10 bis – Overgangsregeling voor de kosteloze toewijzing van emissierechten – Gegevensverzamelingsjabloon – Gecorrigeerd aandeel – Berekeningsmethode – Besluit 2011/278/EU – Artikel 6, lid 1, derde alinea – Export van koud water naar een entiteit in een bedrijfstak die aan een significant CO₂-weglekrisico is blootgesteld]

(2022/C 11/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Energieversorgungscenter Dresden-Wilschdorf GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland

Dictum

- 1) Artikel 2, lid 1, en artikel 3, onder e), van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad, zoals gewijzigd bij richtlijn 2009/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan hulpinrichtingen die geen broeikasgassen uitstoten, mogen worden opgenomen binnen de grenzen van een aan de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten op het niveau van de Europese Unie onderworpen installatie, mits zij voldoen aan de criteria van artikel 3, onder e), van die richtlijn, zoals gewijzigd, en met name gevolgen kunnen hebben voor de emissies en de verontreiniging die samenhangt met de in bijlage II bij die richtlijn, zoals gewijzigd, genoemde broeikasgassen.

- 2) Het gecorrigeerde aandeel bedoeld in het gegevensverzamelingsjabloon dat de Europese Commissie krachtens artikel 7, lid 5, van besluit 2011/278/EU van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad, heeft uitgewerkt, vormt één enkel aandeel dat met name voor de berekening van het aantal kosteloos aan een warmtebenchmark-subinstallatie toe te wijzen emissierechten moet worden berekend en toegepast aan de hand van een alomvattende benadering van de warmtestromen van die subinstallatie, zelfs wanneer de uit een niet aan de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten op het niveau van de Europese Unie onderworpen installatie geïmporteerde meetbare warmte aan een bepaalde warmtestroom kan worden toegerekend.
- 3) Artikel 6, lid 1, derde alinea, van besluit 2011/278 moet aldus worden uitgelegd dat een proces van een warmtebenchmark-subinstallatie geen betrekking heeft op een bedrijfstak of deeltak die wordt geacht aan een significant CO₂-weglekrisico te zijn blootgesteld indien dit proces het verbruik van warmte betreft voor de productie van kou die wordt geëxporteerd en verbruikt bij een entiteit die niet aan de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten op het niveau van de Europese Unie is onderworpen en die deel uitmaakt van een bedrijfstak of deeltak die wordt geacht aan een significant CO₂-weglekrisico te zijn blootgesteld, aangezien deze entiteit niet de gebruiker van de warmte is.

(¹) PB C 103 van 30.3.2020.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — UAB “Manpower Lit”/E.S., M.L., M.P., V.V., R.V.

(Zaak C-948/19) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Sociaal beleid – Uitzendarbeid – Richtlijn 2008/104/EG – Artikel 1 – Werkingsfeer – Begrippen “openbare onderneming” en “het uitoefenen van een economische activiteit” – Agentschappen van de Europese Unie – Europees Instituut voor gendergelijkheid (EIGE) als “inlenende onderneming” in de zin van artikel 1, lid 2, van deze richtlijn – Artikel 5, lid 1 – Beginsel van gelijke behandeling – Essentiële arbeidsvoorwaarden – Begrip “dezelfde functie” – Verordening (EG) nr. 1922/2006 – Artikel 335 VWEU – Beginsel van de administratieve autonomie van de instellingen van de Unie – Artikel 336 VWEU – Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie en regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Unie]

(2022/C 11/06)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: UAB “Manpower Lit”

Verwerende partijen: E.S., M.L., M.P., V.V., R.V.

Dictum

- 1) Artikel 1 van richtlijn 2008/104/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende uitzendarbeid moet aldus worden uitgelegd dat wanneer een uitzendbureau personen die met dit bureau een arbeidsovereenkomst hebben gesloten ter beschikking stelt aan het Europees Instituut voor gendergelijkheid (EIGE) om bij dit instituut arbeid te verrichten, dit binnen de werkingsfeer van deze richtlijn valt.

- 2) Artikel 5, lid 1, van richtlijn 2008/104 moet aldus worden uitgelegd dat de post die wordt bezet door een aan EIGE ter beschikking gestelde uitzendkracht kan worden beschouwd als "dezelfde functie" in de zin van die bepaling, zelfs wanneer wordt aangenomen dat alle posten waarvoor EIGE rechtstreeks werknemers werft, taken omvatten die uitsluitend kunnen worden uitgevoerd door personen die onder het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie vallen.

(¹) PB C 77 van 9.3.2020.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 9 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — LW / Bundesrepublik Deutschland

(Zaak C-91/20) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk beleid inzake asiel en subsidiaire bescherming – Normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten – Richtlijn 2011/95/EU – Artikelen 3 en 23 – Gunstiger normen die door de lidstaten kunnen worden gehandhaafd of vastgesteld om het recht op asiel of subsidiaire bescherming uit te breiden tot de gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet – Toekenning aan een minderjarig kind van de vluchtelingenstatus die is afgeleid van die van een van zijn ouders – Instandhouding van het gezin – Belang van het kind)

(2022/C 11/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: LW

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland

Dictum

Artikel 3 en artikel 23, lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet eraan in de weg staan dat een lidstaat op grond van gunstiger nationale bepalingen aan het minderjarige kind van een onderdaan van een derde land aan wie de vluchtelingenstatus is toegekend op grond van de bij deze richtlijn ingevoerde regeling, op grond van een afgeleid recht en met het oog op de instandhouding van het gezin de vluchtelingenstatus toekent, en dit ook wanneer het kind op het grondgebied van die lidstaat is geboren en via zijn andere ouder de nationaliteit heeft van een ander derde land waarin het geen risico op vervolging loopt, mits het kind niet onder een van de in artikel 12, lid 2, van de richtlijn bedoelde uitsluitingsgronden valt en het in die lidstaat niet op grond van zijn nationaliteit of een ander kenmerk van zijn persoonlijke juridische status recht heeft op een betere behandeling dan die welke voortvloeit uit de toekenning van de vluchtelingenstatus. In dit verband is niet relevant of het mogelijk is en redelijkerwijs kan worden verlangd dat het kind en zijn ouders zich in dat andere derde land vestigen.

(¹) PB C 209 van 22.6.2020.

Arrest van het Hof (Negende kamer) van 11 november 2021 — Helleense Republiek / Europese Commissie

(Zaak C-106/20 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening – Gemeenschappelijk landbouwbeleid – ELGF en Elfpo – Uitgaven die van financiering door de Europese Unie zijn uitgesloten – Uitgaven verricht door de Helleense Republiek – Conformiteitsgoedkeuringsprocedure – Middel dat voor het eerst is aangevoerd tijdens de mondelinge behandeling in eerste aanleg – Verordening (EG) nr. 796/2004 – Artikel 2, punt 2 – Verordening (EU) nr. 1307/2013 – Artikel 4, lid 1, onder h) – Begrip “blijvend grasland” – Onjuiste opvatting van de bewijselementen – Gedelegeerde verordening (EU) nr. 907/2014 – Artikel 12, lid 4 – Eenmalige correctie – Voorwaarden – Bewijslast)

(2022/C 11/08)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: E. Tsaousi, E. Leftheriotou en A. Vasilopoulou, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Konstantinidis en A. Sauka, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 161 van 11.5.2020.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice of England and Wales, Chancery Division (business and property courts, insolvency and companies list) — Verenigd Koninkrijk) — BJ, curator in het faillissement van de heer M, OV, curator in het faillissement van de heer M / Mevrouw M, MH, ILA, de heer M

(Zaak C-168/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Vrij verkeer van personen – Burgerschap van de Unie – Artikel 21 VWEU – Vrijheid van vestiging – Artikel 49 VWEU – Gelijke behandeling – Richtlijn 2004/38/EG – Artikel 24, lid 1 – Regeling van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op grond waarvan pensioenrechten uit een pensioenvoorziening in beginsel volledig en automatisch worden uitgesloten van een failliete boedel op voorwaarde dat de voorziening fiscaal is goedgekeurd – Toepassing van deze voorwaarde in een faillissementsprocedure van een burger van de Unie die zijn recht van vrij verkeer heeft gebruikt om in het Verenigd Koninkrijk permanent een zelfstandige activiteit uit te oefenen – Pensioenrechten die deze burger van de Unie ontleent aan een pensioenvoorziening die in zijn lidstaat van herkomst is ingesteld en fiscaal is goedgekeurd – Weigering om die pensioenrechten uit te sluiten van de failliete boedel – Toepassing op deze pensioenrechten van een voor de gefailleerde duidelijk minder voordelige regeling voor uitsluiting uit de failliete boedel)

(2022/C 11/09)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice of England and Wales, Chancery Division (business and property courts, insolvency and companies list)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: BJ, curator in het faillissement van de heer M, OV, curator in het faillissement van de heer M

Verwerende partijen: mevrouw M, MH, ILA, de heer M

Dictum

Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een bepaling van het recht van een lidstaat die pensioenrechten op grond van een pensioenvoorziening in beginsel volledig en automatisch uitsluit van een failliete boedel, op voorwaarde dat de voorziening op het moment van het faillissement in die lidstaat fiscaal is goedgekeurd, als deze voorwaarde wordt gesteld in een situatie waarin een burger van de Unie, die voorafgaand aan zijn faillissement zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend door zich permanent in die lidstaat te vestigen om daar een zelfstandige economische activiteit uit te oefenen, pensioenrechten ontleent aan een pensioenvoorziening die is ingesteld en fiscaal is goedgekeurd in zijn lidstaat van herkomst, tenzij de beperking van de vrijheid van vestiging die de betrokken nationale bepaling bevat, is gerechtvaardigd door een dwingende reden van algemeen belang, geschikt is om de verwezenlijking van het nagestreefde doel te waarborgen en niet verder gaat dan nodig is om dat doel te bereiken.

(¹) PB C 262 van 10.8.2020.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Labour Court — Ierland) — MG / Dublin City Council

(Zaak C-214/20) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Bescherming van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers – Organisatie van de arbeidstijd – Richtlijn 2003/88/EG – Artikel 2 – Begrip “arbeidstijd” – Oproepbare brandweerman – Oproepdienst met permanente bereikbaarheid – Uitoefening van een zelfstandige beroepsactiviteit tijdens de periode van oproepdienst – Verplichtingen die voortvloeien uit de regeling van permanente bereikbaarheid)

(2022/C 11/10)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

The Labour Court, Ireland

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: MG

Verwerende partij: Dublin City Council

Dictum

Artikel 2, punt 1, van richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd moet aldus worden uitgelegd dat een door een oproepbare brandweerman vervulde periode van oproepdienst waarin hij permanent bereikbaar moet zijn en tijdens welke hij met toestemming van zijn werkgever een zelfstandige beroepsactiviteit uitoefent, maar in geval van een noodoproep binnen ten hoogste tien minuten op zijn kazerne moet zijn, geen “arbeidstijd” in de zin van deze bepaling vormt, indien uit een globale beoordeling van alle omstandigheden van het geval — met name de omvang en de wijze van uitoefening van deze mogelijkheid om een andere beroepsactiviteit uit te oefenen alsmede het ontbreken van een verplichting om deel te nemen aan alle interventies die vanuit deze kazerne worden uitgevoerd — blijkt dat de tijdens deze periode aan de werknemer opgelegde verplichtingen niet van dien aard zijn dat hij objectief gezien aanzienlijk wordt beperkt in zijn mogelijkheden om tijdens die periode de tijd waarin van hem geen beroepswerkzaamheden als oproepbare brandweerman worden verlangd, vrij in te vullen.

(¹) PB C 262 van 10.8.2020.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Supremo — Spanje) — Ferimet SL / Administración General del Estado

(Zaak C-281/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 168 – Recht op aftrek – Artikel 199 – Verleggingsregeling – Beginsel van fiscale neutraliteit – Materiële voorwaarden voor het recht op aftrek – Hoedanigheid van belastingplichtige van de leverancier – Bewijslast – Fraude – Misbruik – Factuur waarop een fictieve leverancier is vermeld]

(2022/C 11/11)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Ferimet SL

Verwerende partij: Administración General del Estado

Dictum

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, gelezen in samenhang met het beginsel van fiscale neutraliteit, moet aldus worden uitgelegd dat het recht op aftrek van de belasting over de toegevoegde waarde (btw) over de aankoop van aan een belastingplichtige geleverde goederen aan die belastingplichtige moet worden ontzegd, wanneer hij bewust een fictieve leverancier heeft vermeld op de factuur die hij zelf voor deze handeling heeft uitgereikt in het kader van de toepassing van de verleggingsregeling, indien, gelet op de feitelijke omstandigheden en de door deze belastingplichtige verstrekte gegevens, de gegevens die nodig zijn om na te gaan of deze leverancier belastingplichtig was, ontbreken of indien rechtens genoegzaam is aangetoond dat deze belastingplichtige btw-fraude heeft gepleegd of wist of had moeten weten dat de handeling waarvoor aanspraak op het recht op aftrek wordt gemaakt, onderdeel was van een dergelijke fraude.

⁽¹⁾ PB C 320 van 28.9.2020.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato — Italië) — Regione Veneto / Plan Eco Srl

(Zaak C-315/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Milieu – Verordening (EG) nr. 1013/2006 – Overbrenging van afvalstoffen – Artikel 3, lid 5, en artikel 11, lid 1, onder i) – Richtlijn 2008/98/EG – Beheer van afvalstoffen – Artikel 16 – Beginselen van zelfvoorziening en nabijheid – Beschikking 2000/532/EG – Europese afvalcatalogus (EAC) – Gemengd stedelijk afval dat een mechanische verwerking heeft ondergaan die de aard ervan niet heeft veranderd]

(2022/C 11/12)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Regione Veneto

Verwerende partij: Plan Eco Srl

in tegenwoordigheid van: Futura Srl

Dictum

Artikel 3, lid 5, en artikel 11 van verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen moeten aldus worden uitgelegd dat de bevoegde autoriteit van verzending, gelet op de beginselen van zelfvoorziening en nabijheid, zich met name op basis van de in artikel 11, lid 1, onder i), van deze verordening genoemde grond kan verzetten tegen een overbrenging van gemengd stedelijk afval dat na met het oog op energierugwinning een mechanische verwerking te hebben ondergaan waarbij de oorspronkelijke eigenschappen ervan evenwel niet wezenlijk zijn veranderd, is ingedeeld onder codenummer 19 12 12 van de lijst van afvalstoffen in de bijlage bij beschikking 2000/532/EG van de Commissie van 3 mei 2000 tot vervanging van beschikking 94/3/EG houdende vaststelling van een lijst van afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, onder a), van richtlijn 75/442/EEG van de Raad betreffende afvalstoffen en beschikking 94/904/EG van de Raad tot vaststelling van een lijst van gevaarlijke afvalstoffen overeenkomstig artikel 1, lid 4, van richtlijn 91/689/EEG van de Raad betreffende gevaarlijke afvalstoffen, zoals gewijzigd bij besluit 2014/955/EU van de Commissie van 18 december 2014.

(¹) PB C 304 van 14.9.2020.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Bank Sepah / Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

(Zaak C-340/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) – Beperkende maatregelen ten aanzien van de Islamitische Republiek Iran – Verordening (EG) nr. 423/2007 – Bevriezing van de tegoeden van personen, entiteiten of lichamen waarvan de Raad van de Europese Unie heeft vastgesteld dat zij meewerken aan nucleaire proliferatie – Begrippen “bevriezing van tegoeden” en “bevriezing van economische middelen” – Mogelijkheid om op bevroren tegoeden en economische middelen conservatoire maatregelen toe te passen – Schuldvordering die dateert van vóór de bevriezing van de tegoeden en niets van doen heeft met Iraanse nucleaire en ballistische activiteiten]

(2022/C 11/13)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bank Sepah

Verwerende partijen: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Dictum

1) Artikel 7, lid 1, van verordening (EG) nr. 423/2007 van de Raad van 19 april 2007 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran, gelezen in samenhang met artikel 1, onder h) en j), van verordening nr. 423/2007, artikel 16, lid 1, van verordening (EU) nr. 961/2010 van de Raad van 25 oktober 2010 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EG) nr. 423/2007, gelezen in samenhang met artikel 1, onder h) en i), van verordening nr. 961/2010, en artikel 23, lid 1, van verordening (EU) nr. 267/2012 van de Raad van 23 maart 2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran en tot intrekking van verordening (EU) nr. 961/2010, gelezen in samenhang met artikel 1, onder j) en k), van verordening nr. 267/2012, moeten aldus worden uitgelegd dat zij eraan in de weg staan dat op tegoeden of economische middelen die in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid zijn bevroren, zonder voorafgaande toestemming van de bevoegde nationale autoriteit conservatoire maatregelen worden toegepast die de betrokken schuldeiser het recht geven om ten opzichte van andere schuldeisers met voorrang te worden betaald, zelfs wanneer er door die maatregelen geen goederen aan het vermogen van de schuldenaar worden onttrokken.

- 2) Voor de beantwoording van de eerste prejudiciële vraag is het niet van belang dat de grond van de schuldvordering die moet worden geïnd bij de persoon van wie of de entiteit waarvan de tegoeden zijn bevroren, niets van doen heeft met Iraanse nucleaire en ballistische activiteiten en dateert van vóór resolutie 1737 (2006) van 23 december 2006 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

(¹) PB C 339 van 12.10.2020.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV/Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

(Zaak C-388/20) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Verordening (EU) nr. 1169/2011 – Verstrekking van voedselinformatie aan consumenten – Artikel 9, lid 1, onder l) – Voedingswaardevermelding – Artikel 31, lid 3, tweede alinea – Berekening van de energetische waarde en hoeveelheden nutriënten – Mogelijkheid om deze informatie te verstrekken voor het levensmiddel na bereiding – Voorwaarden – Artikel 33, lid 2, tweede alinea – Uitdrukking per portie of consumptie-eenheid]

(2022/C 11/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Verwerende partij: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

Dictum

Artikel 31, lid 3, tweede alinea, van verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1924/2006 en (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 87/250/EEG van de Commissie, richtlijn 90/496/EEG van de Raad, richtlijn 1999/10/EG van de Commissie, richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad, richtlijnen 2002/67/EG en 2008/5/EG van de Commissie, en verordening (EG) nr. 608/2004 van de Commissie moet aldus worden uitgelegd dat deze bepaling uitsluitend van toepassing is op levensmiddelen die moeten worden bereid en waarvoor de bereidingswijze vooraf is vastgesteld.

(¹) PB C 433 van 14.12.2020.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 11 november 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Krajský soud v Brně — Tsjechië) — ELVOSPOL / Odvolací finanční ředitelství

(Zaak C-398/20) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikel 90 – Verlaging van de maatstaf van heffing van de btw – Gehele of gedeeltelijke niet-betaling van de prijs wegens het faillissement van de schuldenaar – Door een nationale regeling opgelegde voorwaarden voor de herziening van de in rekening gebrachte btw – Voorwaarde op grond waarvan de geheel of gedeeltelijk niet-betaalde schuldvordering niet mag zijn ontstaan in het tijdvak van zes maanden voorafgaand aan de faillietverklaring van de schuldplichtige vennootschap – Niet-naleving]

(2022/C 11/15)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Krajský soud v Brně

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ELVOSPOL

Verwerende partij: Odvolací finanční ředitelství

Dictum

Artikel 90 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale bepaling die de herziening van het bedrag van de belasting over de toegevoegde waarde afhankelijk stelt van de voorwaarde dat de gedeeltelijk of geheel niet-betaalde schuldvordering niet is ontstaan in het tijdvak van zes maanden voorafgaand aan de faillietverklaring van de schuldplichtige vennootschap, terwijl met deze voorwaarde niet kan worden uitgesloten dat deze schuldvordering mogelijk uiteindelijk onherroepelijk oninbaar is.

⁽¹⁾ PB C 359 van 26.10.2020.

Hogere voorziening ingesteld op 12 juli 2021 door Sun Stars & Sons Pte Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 12 mei 2021 in zaak T-638/19, Sun Stars & Sons/EUIPO — Valvis Holding (AC AQUA AC)

(Zaak C-424/21 P)

(2022/C 11/16)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Sun Stars & Sons Pte Ltd (vertegenwoordiger: M. Maček, odvetníka)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), Valvis Holding SA

Bij beschikking van 11 november 2021 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) beslist dat de hogere voorziening niet werd toegelaten en dat Sun Stars & Sons Pte Ltd haar eigen kosten moet dragen.

Hogere voorziening ingesteld op 12 juli 2021 door Sun Stars & Sons Pte Ltd tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 12 mei 2021 in zaak T-637/19, Sun Stars & Sons/EUIPO — Carpathian Springs (AQUA CARPATICA)

(Zaak C-425/21 P)

(2022/C 11/17)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Sun Stars & Sons Pte Ltd (vertegenwoordiger: M. Maček, odvetnica)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), Carpathian Springs SA

Bij beschikking van 11 november 2021 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) beslist dat de hogere voorziening niet werd toegelaten en dat Sun Stars & Sons Pte Ltd haar eigen kosten moet dragen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) op 26 juli 2021 — The Navigator Company S.A., Navigator Pulp Figueira S.A. / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zaak C-459/21)

(2022/C 11/18)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: The Navigator Company S.A., Navigator Pulp Figueira S.A.

Verwerende partij: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciële vraag

Verzet het gelijkwaardigheidsbeginsel zich tegen een nationale btw-regeling zoals die welke is vastgelegd in artikel 21, lid 1, van de Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (btw-wetboek; hierna: "CIVA"), die uit hoofde van de standstillbepaling is gehandhaafd en het recht op aftrek van uitgaven voor voertuigen, reis- en verblijfskosten en uitgaven voor representatie volledig of voor 50 % uitsluit, terwijl dergelijke bedragen in het kader van de vennootschapsbelasting (onder voorbehoud van een controle achteraf en onder bepaalde voorwaarden) volledig aftrekbaar zijn als kosten, of in het kader van de autonome belasting daadwerkelijk voor meer dan 50 % als kosten kunnen worden afgetrokken?

Hogere voorziening ingesteld op 29 juli 2021 door König Ludwig International GmbH & Co. KG tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 31 mei 2021 in zaak T-332/20, König Ludwig International/EUIPO

(Zaak C-465/21 P)

(2022/C 11/19)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: König Ludwig International GmbH & Co. KG (vertegenwoordigers: O. Spuhler, Rechtsanwalt, J. Stock, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 12 november 2021 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) beslist dat de hogere voorziening niet werd toegelaten en dat König Ludwig International GmbH & Co. haar eigen kosten moet dragen.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Verwaltungsgericht Wiesbaden
(Duitsland) op 14 september 2021 — BU / Bundesrepublik Deutschland**

(Zaak C-564/21)

(2022/C 11/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BU

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland, vertegenwoordigd door het Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Prejudiciële vragen

- 1) Volgt uit het recht op een eerlijk proces als bedoeld in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dat het administratieve dossier dat moet worden overgelegd in het kader van de verlening van toegang tot dossiers of van een rechterlijke toetsing, ook elektronisch, in een zodanige vorm wordt verstrekt dat het volledig is en van een doorlopende paginering is voorzien, zodat wijzigingen begrijpelijk zijn?
- 2) Staan artikel 23, lid 1, en artikel 46, leden 1 tot en met 3, van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming ⁽¹⁾ in de weg aan een nationale administratieve praktijk, die inhoudt dat de autoriteit aan de juridische vertegenwoordiger van de asielzoeker en de rechter in de regel slechts een uittreksel uit een elektronisch documentbeheersysteem verstrekt dat bestaat uit een onvolledige, ongestructureerde en niet-chronologische verzameling van elektronische pdf-bestanden, die niet beschikken over een structuur en een chronologisch volgorde van gebeurtenissen, laat staan de volledige inhoud van het elektronische dossier weergeven?
- 3) Volgt uit artikel 11, lid 1, en artikel 45, lid 1, onder a), van richtlijn 2013/32 dat een beslissing van de beslissingsautoriteit handgeschreven moet zijn ondertekend door de beslissende ambtenaar en aan het dossier moet worden toegevoegd of ook als handgeschreven ondertekend document aan de verzoeker moet worden betekend?
- 4) Is aan het vereiste van de handgeschreven vorm in de zin van artikel 11, lid 1, en artikel 45, lid 1, onder a), van richtlijn 2013/32 voldaan wanneer de beslissing door de beslissende ambtenaar wordt ondertekend maar vervolgens wordt ingescand en het origineel wordt vernietigd, zodat de beslissing slechts ten dele schriftelijk is?

⁽¹⁾ PB 2013, L 180, blz. 60.

Hogere voorziening ingesteld op 23 september 2021 door Public.Resource.Org Inc. en Right to Know CLG tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer — uitgebreid) van 14 juli 2021 in zaak T-185/19, Public.Resource.Org, Inc. en Right to Know CLG/Europese Commissie

(Zaak C-588/21 P)

(2022/C 11/21)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Public.Resource.Org, Inc. en Right to Know CLG (vertegenwoordigers: F. Logue, Solicitor, J. Hackl, Rechtsanwalt, C. Nüßing, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Europees Comité voor Normalisatie (CEN), Asociación Española de Normalización (UNE), Asociația de Standardizare din România (ASRO), Association française de normalisation (AFNOR), Austrian Standards International (ASI), British Standards Institution (BSI), Bureau de normalisation/Bureau voor Normalisatie (NBN), Dansk Standard (DS), Deutsches Institut für Normung eV (DIN), Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut (NEN), Schweizerische Normen- Vereinigung (SNV), Standard Norge, Suomen Standardisoimisliitto ry (SFS), Svenska institutet för standarder (SIS), Institut za standardizaciju Srbije (ISS)

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen en toegang verlenen tot de gevraagde documenten (EN 71-4:2013, EN 71-5:2015, EN 71-12:2013, en EN 12472:2005+A1:2009);
- subsidiair de zaak terugverwijzen naar het Gerecht, en
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Beoordelingsfout bij de toepassing van de uitzondering van artikel 4, lid 2, eerste streepje, van verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾.
 - a. Eerste onderdeel: het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, gelegen in het feit dat het de auteursrechtelijke bescherming onjuist heeft beoordeeld door:
 - niet te erkennen dat voor de opgevraagde geharmoniseerde normen geen auteursrechtelijke bescherming kan gelden omdat zij deel uitmaken van het Unierecht en de rechtstaat vrije toegang tot de wet vereist;
 - niet te erkennen dat zelfs indien voor de opgevraagde geharmoniseerde normen auteursrechtelijke bescherming kan gelden, vrije toegang tot de wet voorrang moet hebben op auteursrechtelijke bescherming;
 - ten onrechte te oordelen dat de Commissie niet bevoegd was om te onderzoeken of voor de opgevraagde geharmoniseerde normen auteursrechtelijke bescherming gold, en
 - ten onrechte te oordelen dat de opgevraagde geharmoniseerde normen een intellectuele schepping en dus een voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking komend “werk” vormen.
 - b. Tweede onderdeel: het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij zijn beoordeling van de gevolgen voor de commerciële belangen door:
 - zich ten onrechte te baseren op de aanname dat de opgevraagde geharmoniseerde normen de door artikel 4, lid 2, eerste streepje, van verordening (EG) nr. 1049/2001 beschermde belangen zouden ondermijnen, en
 - niet te beoordelen wat de specifieke gevolgen voor de commerciële belangen zouden zijn.
2. Onjuiste rechtsopvatting door niet te erkennen dat sprake is van een hoger openbaar belang.

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, gelegen in het feit dat het niet heeft erkend dat sprake is van een hoger openbaar belang door:

- ten onrechte te oordelen dat verzoeksters in eerste aanleg geen specifieke redenen hadden aangedragen ter rechtvaardiging van hun verzoek;
- een irrelevante factor in aanmerking te nemen, namelijk het functioneren van het Europese normalisatiestelsel;
- te oordelen dat het arrest in de zaak *James Elliott Construction* (C-613/14) ⁽²⁾ geen verplichting in het leven heeft geroepen om geharmoniseerde normen proactief bekend te maken, en

— te oordelen dat geharmoniseerde normen alleen rechtsgevolgen hebben voor de betrokken personen.

- (¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43).
- (²) Arrest van het Hof van 27 oktober 2016, James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Krajský súd v Prešove (Slowakije) op 28 september 2021 — SP, CI / Všeobecná úverová banka a.s.

(Zaak C-598/21)

(2022/C 11/22)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Krajský súd v Prešove

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: SP, CI

Verwerende partijen: Všeobecná úverová banka a.s.

Prejudiciële vragen

- 1) Verzetten artikel 47 junctis de artikelen 7 en 38 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: "Handvest"), richtlijn 93/13/EEG (¹) van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (hierna: "richtlijn 93/13/EEG betreffende oneerlijke contractuele bedingen"), richtlijn 2005/29/EG (²) van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (hierna: "richtlijn 2005/29/EG betreffende oneerlijke handelspraktijken") en het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht zich tegen een wettelijke regeling als die van § 53, lid 9, en § 565 van de Občiansky zákonník (burgerlijk wetboek), op grond waarvan bij vervroegde opeisbaarheid geen rekening wordt gehouden met de evenredigheid daarvan en in het bijzonder niet met de ernst van de niet-nakoming van de consumentenverplichtingen ten opzichte van het bedrag van het krediet en de periode voor de terugbetaling daarvan?
- 2) Voor het geval dat de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord (en de in die vraag aangehaalde bepalingen zich dus niet verzetten tegen de genoemde regeling), stelt de verwijzende rechter de volgende vragen:
 - a) Verzetten artikel 47 junctis de artikelen 7 en 38 van het Handvest, richtlijn 93/13/EEG betreffende oneerlijke contractuele bedingen, richtlijn 2005/29/EG betreffende oneerlijke handelspraktijken en het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht zich tegen rechtspraak die de executie van een zekerheidsrecht bij wege van de particuliere openbare verkoop van de woning van consumenten of andere personen in wezen niet opschort en tegelijkertijd geen rekening houdt met de ernst van de niet-nakoming van de consumentenverplichting ten opzichte van het bedrag en de looptijd van het krediet, ook wanneer er een andere manier bestaat om de schuldvordering van de kredietgever te voldoen, namelijk in het kader van een gerechtelijke executieprocedure waarbij de verkoop van de woning waarop het zekerheidsrecht rust geen voorrang krijgt?
 - b) Moet artikel 3, lid 1, van richtlijn 2005/29/EG betreffende oneerlijke handelspraktijken aldus worden uitgelegd dat de bescherming van consumenten tegen oneerlijke handelspraktijken op het gebied van het consumentenkrediet zich uitstrekt tot alle wijzen van terugbetaling van schuldvorderingen van kredietgevers, daaronder begrepen het aangaan van een nieuw krediet ter dekking van de uit een eerder krediet voortvloeiende verplichtingen?
 - c) Moet richtlijn 2005/29/EG betreffende oneerlijke handelspraktijken aldus worden uitgelegd dat als oneerlijke handelspraktijk ook de handelwijze wordt aangemerkt van een kredietgever die herhaaldelijk kredieten verleent aan een consument die niet in staat is om deze kredieten terug te betalen, zodat er een keten van kredieten ontstaat die de kredietgever in werkelijkheid niet aan de consument uitbetaalt maar inhoudt om eerdere kredieten en de totale kosten daarvan te dekken?

- d) Moet artikel 2, lid 2, onder a), van richtlijn 2008/48/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (hierna: “richtlijn 2008/48/EG inzake kredietovereenkomsten”), gelezen in samenhang met overweging 10 van deze richtlijn, aldus worden uitgelegd dat het zich er niet tegen verzet dat die richtlijn ook wordt toegepast op kredieten die alle kenmerken van een consumentenkrediet vertonen, wanneer het doel van het krediet niet is overeengekomen en de kredietgever het gehele krediet, afgezien van een onbeduidend deel ervan, heeft bestemd ter dekking van eerdere consumentenkredieten en wanneer als zekerheid een zekerheidsrecht op een onroerend goed is overeengekomen?
- e) Moet het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 21 april 2016, Radlinger en Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, aldus worden uitgelegd dat het ook van toepassing is op een kredietovereenkomst, wanneer krachtens een dergelijke overeenkomst een deel van het verstrekte krediet is bestemd voor de dekking van de door de kredietgever gemaakte kosten?

⁽¹⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.

⁽²⁾ PB 2005, L 149, blz. 22.

⁽³⁾ PB 2008, L 133, blz. 66.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga, Juízo Administrativo Comum (Portugal) op 28 september 2021 — Vapo Atlantic SA / Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE) e.a.

(Zaak C-604/21)

(2022/C 11/23)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Administrativo e Fiscal de Braga, Juízo Administrativo Comum

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Vapo Atlantic SA

Verwerende partij: Entidade Nacional para o Setor Energético E.P.E. (ENSE)

Andere partijen in het geding: Fundo Ambiental, Fundo de Eficiência Energética (FEE)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 1, punt 3, van richtlijn 98/34/EG⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat voor de toepassing van artikel 8, lid 1, van richtlijn 98/34/EG het begrip “andere eis” ook betrekking heeft op de definitie van het percentage biobrandstoffen dat een bepaalde marktdeelnemer in overeenstemming met artikel 7 bis van richtlijn 98/70/EG⁽²⁾, zoals ingevoerd bij richtlijn 2009/30/EG⁽³⁾, en in overeenstemming met de doelstelling van artikel 3, lid 4, van richtlijn 2009/28/EG⁽⁴⁾ verplicht moet bijmengen in de brandstoffen die hij tot verbruik uitslaat, zoals het geval is in de bestreden nationale wetgeving?
- 2) Moet artikel 8, lid 1, van richtlijn 98/34/EG, en in het bijzonder de zinsnede “tenzij het een integrale omzetting van een internationale of Europese norm betreft”, aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een bepaling van nationaal recht die bijmengingspercentages vaststelt voor biobrandstoffen overeenkomstig artikel 7 bis, lid 2, van richtlijn 98/70/EG, ingevoerd bij richtlijn 2009/30/EG, en in overeenstemming met het in artikel 3, lid 4, van richtlijn 2009/28/EG neergelegde doelstelling?
- 3) Moeten artikel 4, lid 1, tweede alinea, van richtlijn 2009/30/EG en artikel 4, lid 1, van richtlijn (EU) 2015/1513⁽⁵⁾ aldus worden uitgelegd dat zij in dwingende communautaire besluiten vervatte vrijwaringsclausules zijn, in de zin van artikel 10, lid 1, derde streepje, van richtlijn 98/34/EG?

- 4) Voor zover het antwoord op de vorige vragen het antwoord op deze vraag niet overbodig maakt, moet artikel 8, lid 1, van richtlijn 98/34/EG dan aldus worden uitgelegd dat een nationale bepaling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarin het bijmengingspercentage voor biobrandstoffen is gedefinieerd en waarbij artikel 7 bis, lid 2, van richtlijn 98/70/EG, zoals ingevoerd bij richtlijn 2009/30/EG, is omgezet, niet aan een marktdeelnemer kan worden tegengeworpen?

- (¹) Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften — PB 1998, L 204, blz. 37
- (²) Richtlijn 98/70/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1998 betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof en tot wijziging van richtlijn 93/12/EEG van de Raad — PB 1998, L 350, blz. 58
- (³) Richtlijn 2009/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot wijziging van Richtlijn 98/70/EG met betrekking tot de specificatie van benzine, dieselbrandstof en gasolie en tot invoering van een mechanisme om de emissies van broeikasgassen te monitoren en te verminderen, tot wijziging van Richtlijn 1999/32/EG van de Raad met betrekking tot de specificatie van door binnenschepen gebruikte brandstoffen en tot intrekking van richtlijn 93/12/EEG — PB 2009, L 140, blz. 88
- (⁴) Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van richtlijn 2001/77/EG en richtlijn 2003/30/EG — PB 2009, L 140, blz. 16
- (⁵) Richtlijn (EU) 2015/1513 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 tot wijziging van richtlijn 98/70/EG betreffende de kwaliteit van benzine en dieselbrandstof en tot wijziging van richtlijn 2009/28/EG ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen — PB 2015, L 239, blz. 1

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szegedi Törvénytörvény (Hongarije) op 4 oktober 2021 — Napfény-Toll Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Zaak C-615/21)

(2022/C 11/24)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szegedi Törvénytörvény

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Napfény-Toll Kft.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciële vraag

Moeten de beginselen van rechtszekerheid en doeltreffendheid, die deel uitmaken van het Unierecht, aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling zoals § 164, lid 5, van az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (wet nr. XCII van 2003 tot vaststelling van het wetboek fiscaal procesrecht; hierna: “oud wetboek fiscaal procesrecht”), die de rechter geen beoordelingsbevoegdheid laat, en de daarop gebaseerde praktijk volgens welke de verjaring van het recht van de belastingdienst om de belasting over de toegevoegde waarde (hierna: “btw”) vast te stellen tijdens de volledige duur van de bestuursrechtelijke beroepsprocedures wordt geschorst, ongeacht het aantal nieuwe procedures na terugverwijzing door de rechter, en de duur van de periodes van schorsing tijdens de bestuursrechtelijke beroepsprocedures zonder beperking in de tijd bij elkaar wordt opgeteld, ook wanneer de rechter met betrekking tot het besluit van de belastingdienst dat is genomen in een nieuwe procedure na terugverwijzing heeft vastgesteld dat de belastingdienst niet had voldaan aan de aanwijzingen die de rechter in een eerdere procedure had gegeven, dat wil zeggen dat het aan de belastingdienst te wijten is dat er wederom een bestuursrechtelijke beroepsprocedure is ingesteld?

Beroep ingesteld op 29 oktober 2021 — Europees Parlement / Europese Commissie

(Zaak C-657/21)

(2022/C 11/25)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: R. Crowe, U. Rösslein, C. Burgos, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat de Europese Commissie de Verdragen heeft geschonden door niet te zorgen voor de volledige en onmiddellijke toepassing van verordening (EU, Euratom) 2020/2092 ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 betreffende een algemeen conditionaliteitsregime ter bescherming van de Uniebegroting vanaf de datum van toepassing van deze verordening op 1 januari 2021;
- subsidiair, de onrechtmatige weigering van de Commissie om de volledige en onmiddellijke toepassing van verordening 2020/2092 te waarborgen vanaf de datum van toepassing ervan, nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het eerste middel is ontleend aan schending van de krachtens artikel 17, lid 1, tweede volzin, VEU op de Commissie rustende verplichting om toe te zien op de toepassing van zowel de Verdragen als de maatregelen die de instellingen krachtens deze Verdragen vaststellen.

De Commissie komt haar verplichting niet na om verordening 2020/2092 volledig toe te passen, aangezien zij zich ten onrechte onthoudt van de toepassing van de kernbepalingen van artikel 6 van de verordening totdat zij de richtsnoeren voor de toepassing van de verordening heeft voltooid, hetgeen zij pas zal doen nadat het Hof uitspraak heeft gedaan over de beroepen tot nietigverklaring die twee lidstaten tegen die verordening hebben ingesteld. Dat verzuim om de verordening reeds vóór de arresten van het Hof inzake deze beroepen tot nietigverklaring volledig toe te passen, levert schending op van de krachtens artikel 17, lid 1, VEU, op de Commissie rustende verantwoordelijkheid om toe te zien op de toepassing van zowel de Verdragen als de maatregelen die de instellingen krachtens deze Verdragen vaststellen.

Het tweede middel is ontleend aan schending van de krachtens artikel 17, lid 3, VEU op de Commissie rustende verplichting om haar verantwoordelijkheden volkomen onafhankelijk uit te oefenen.

Door haar verzuim om te waarborgen dat de verordening vanaf de datum van toepassing ervan volledig en onmiddellijk wordt toegepast op de wijze als aangegeven door de Europese Raad en zonder zichzelf daarbij beperkingen op te leggen, komt de Commissie haar uit artikel 17, lid 3, derde alinea, VEU voortvloeiende onafhankelijkheidsverplichting niet na.

Het derde middel is ontleend aan schending van artikel 13, lid 2, VEU en de beginselen van institutioneel evenwicht en loyale samenwerking.

Het verzuim van de Commissie om te waarborgen dat de verordening vanaf de datum van toepassing ervan volledig en onmiddellijk wordt toegepast op de wijze als aangegeven door de Europese Raad en zonder zichzelf daarbij beperkingen op te leggen, levert schending op van artikel 13, lid 2, VEU dat bepaalt dat elke instelling handelt binnen de grenzen van de bevoegdheden die haar in de Verdragen zijn toegeedeeld en overeenkomstig de beginselen van institutioneel evenwicht en loyale samenwerking.

⁽¹⁾ PB 2020, L 433I, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 5 november 2021 door MKB Multifunds BV tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 6 september 2021 in zaak T-277/20, MKB Multifunds tegen Commissie

(Zaak C-665/21 P)

(2022/C 11/26)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Rekwirant: MKB Multifunds BV (vertegenwoordigers: J.M.M. van de Hel, R Rampersad, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Koninkrijk der Nederlanden

Conclusies

MKB Multifunds verzoekt het Hof eerbiedig om:

- de hogere voorziening van MKB Multifunds gegrond te verklaren en haar ontvankelijk te verklaren;

- de beschikking van het Gerecht te vernietigen;
- de uitspraak van het Hof in de plaats te laten treden en het besluit van de Commissie nietig te verklaren, en
- de Europese Commissie te veroordelen in de proceskosten die MKB Multifunds heeft moeten maken.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat MKB Multifunds niet-ontvankelijk is in haar vorderingen. Het oordeel van het Gerecht geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting. MKB Multifunds voert de volgende middelen aan:

Middel 1: Het Gerecht geeft in rechtsoverwegingen 36 t/m 38 van de beschikking blijk van een onjuiste rechtsopvatting door artikel 36 van Protocol 3 bij het Statuut van het Hof van Justitie en artikel 51 VEU niet toe te passen. Volgens het Gerecht zou geen bewijskracht uitgaan uit de eigen verklaringen van MKB Multifunds, omdat het “maar een verklaring is”. Het Gerecht motiveert niet waarom de verklaringen van MKB Multifunds onbetrouwbaar zijn. Hierdoor is de beschikking onvoldoende met redenen omkleed.

Middel 2: Het Gerecht geeft in rechtsoverweging 30 van de beschikking blijk van een onjuiste rechtsopvatting van het begrip belanghebbende zoals opgenomen in artikel 1, onder h, van verordening 2015/1589 ⁽¹⁾. De lezing van het Gerecht komt er feitelijk op neer dat MKB Multifunds moet aantonen dat zij daadwerkelijk actief was in de dakfondssector, dus direct concurrent was van DVI, en concrete gevolgen heeft ondervonden. Dat strookt niet met vaste jurisprudentie, waaruit blijkt dat een onderneming een belanghebbende is voor zover zij i) een (potentiële) concurrent is die niet op dezelfde markt actief is, en ii) haar belangen door de onrechtmatige steunverlening nadelig kunnen worden beïnvloed. Door de onjuiste rechtsopvatting heeft het Gerecht een te strikte toets gehanteerd en miskend dat MKB Multifunds minstens een potentiële concurrent is van DVI en dat MKB Multifunds genoegzaam heeft aangevoerd dat haar belangen door de onrechtmatige steunverlening nadelig werden beïnvloed.

Middel 3: Het Gerecht geeft in rechtsoverwegingen 53 t/m 55 van de beschikking blijk van een onjuiste rechtsopvatting door een te strikte toets van het begrip “individuele geraaktheid” in de zin van artikel 263, vierde alinea VWEU te hanteren. Het gevolg hiervan is dat het Gerecht miskend heeft dat MKB Multifunds concrete argumenten heeft gevoerd waaruit blijkt dat het besluit MKB Multifunds treft uit hoofde van zekere bijzondere hoedanigheden of van een feitelijke situatie welke haar ten opzichte van ieder ander karakteriseert.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB 2015, L 248, blz. 9).

Hogere voorziening ingesteld op 9 november 2021 door KN tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 1 september 2021 in zaak T-377/20, KN/ EESC

(Zaak C-673/21 P)

(2022/C 11/27)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: KN (vertegenwoordigers: M. Casado García-Hirschfeld en M. Aboudi, avocats)

Andere partij in de procedure: Europees Economisch en Sociaal Comité

Conclusies

Rekwirant verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht van 1 september 2021, KN/ EESC (T-377/20) te vernietigen;
- het in eerste aanleg gevorderde toe te wijzen;
- het EESC te verwijzen in alle kosten, inclusief die welke in de procedure voor het Gerecht zijn gemaakt.

Middelen en voornaamste argumenten

In hogere voorziening betwist rekwirant met name de punten 102 tot en met 106, 167 tot en met 169, 171 tot en met 177 en 197 van het bestreden arrest.

Ter onderbouwing van de hogere voorziening voert rekwirant één middel aan, namelijk dat in het bestreden arrest de feiten onjuist zijn opgevat en blijkt is gegeven van kennelijke beoordelingsfouten, met een rechtens onjuiste motivering als gevolg.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Jenkinson / Raad e.a.

(Zaak T-602/15 RENV) ⁽¹⁾

(“Arbitragebeding – Internationaal civiel personeel van internationale missies van de Europese Unie – Aanwerving op contractbasis – Opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd – Verzoek tot herkwalificatie van de gehele contractuele verhouding als overeenkomst voor onbepaalde tijd – Beroep wegens contractuele aansprakelijkheid – Beroep wegens niet-contractuele aansprakelijkheid”)

(2022/C 11/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Liam Jenkinson (Killarney, Ierland) (vertegenwoordiger: N. de Montigny, advocaat)

Verwerende partijen: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Vitro en M. Bishop, gemachtigden), Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Mongin, D. Bianchi en G. Gattinara, gemachtigden), Europese Dienst voor extern optreden (vertegenwoordigers: S. Marquardt, R. Spáč en E. Orgován, gemachtigden), Eulex Kosovo (Pristina, Kosovo) (vertegenwoordiger: E. Raoult, advocaat)

Voorwerp

In de eerste plaats, een primaire vordering krachtens artikel 272 VWEU, strekkende, ten eerste, tot herkwalificatie van de gehele contractuele verhouding van verzoeker als een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, en, ten tweede, tot vergoeding van de contractuele schade die hij als gevolg daarvan zou hebben geleden, en, in de tweede plaats, vorderingen krachtens de artikelen 268 en 340 VWEU, die ertoe strekken de Raad, de Commissie, de EDEO en ook de missie Eulex Kosovo niet-contractueel aansprakelijk te stellen.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) De Raad van de Europese Unie, de Europese Commissie, de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) en de missie Eulex Kosovo dragen hun eigen kosten en de kosten die verzoeker in het kader van de procedure in hogere voorziening bij het Hof in zaak C-43/17 P en de aanvankelijke procedure bij het Gerecht in zaak T-602/15 heeft gemaakt vanaf het tijdstip waarop zij bij afzonderlijke akten excepties van niet-ontvankelijkheid in deze laatste zaak hebben opgeworpen.
- 3) Liam Jenkinson wordt verwezen in de kosten van de terugverwijzingsprocedure bij het Gerecht in zaak T-602/15 RENV, met inbegrip van de kosten met betrekking tot de indiening van het verzoekschrift, en in de kosten van verweerders in verband met deze procedure.

⁽¹⁾ PB C 90 van 7.3.2016.

Arrest van het Gerecht (Tiende kamer) van 10 november 2021 — Roemenië / Commissie

(Zaak T-495/19) ⁽¹⁾

[Institutioneel recht – Europees burgerinitiatief – Cohesiebeleid – Regio's met een nationale minderheid – Besluit tot registratie – Beroep tot nietigverklaring – Handeling waartegen beroep kan worden ingesteld – Ontvankelijkheid – Artikel 4, lid 2, onder b), van verordening (EU) nr. 211/2011 – Motiveringsplicht]

(2022/C 11/29)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Verzoekende partij: Roemenië (vertegenwoordigers: E. Gane, R. Hațieganu, L. Lițu en L.-E. Bațagoi, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Stancu, I. Martínez del Peral en H. Krämer, gemachtigden)

Interveniërende partij aan de zijde van verweerster: Hongarije (vertegenwoordigers: M. Fehér, M. Tátrai en K. Szijjártó, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van besluit (EU) 2019/721 van de Commissie van 30 april 2019 over het voorgestelde burgerinitiatief “Cohesiebeleid voor de gelijkheid van de regio’s en het behoud van de regionale culturen” (PB 2019, L 122, blz. 55)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Roemenië draagt zijn eigen kosten en die van de Europese Commissie.
- 3) Hongarije draagt zijn eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 288 van 26.08.2019.

Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Sasol Germany e.a. / Commissie

(Zaak T-661/19) ⁽¹⁾

(“REACH – Zeer zorgwekkende stoffen – Opstelling van een lijst van stoffen die in aanmerking komen om uiteindelijk te worden opgenomen in bijlage XIV bij verordening (EG) nr. 1907/2006 – Besluit houdende identificatie van 4-tert-butylfenol als stof die voldoet aan de criteria voor opname in de lijst – Artikel 57 van verordening (EG) nr. 1907/2006 – Benadering van de bewijskracht van de bewijselementen – Kennelijk onjuiste beoordeling – Evenredigheid”)

(2022/C 11/30)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Sasol Germany GmbH (Hamburg, Duitsland), SI Group — Béthune (Béthune, Frankrijk), BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Duitsland) (vertegenwoordigers: C. Mereu en P. Sellar, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lindenthal en K. Mifsud-Bonnici, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: D. Klebs, J. Möller, S. Heimerl en S. Costanzo, gemachtigden), Europees Agentschap voor chemische stoffen (vertegenwoordigers: M. Heikkilä, W. Broere, S. Mahoney en A. Hautamäki, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (EU) 2019/1194 van de Commissie van 5 juli 2019 betreffende de identificatie van 4-tert-butylfenol (PTBP) als zeer zorgwekkende stof overeenkomstig artikel 57, onder f), van verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad (PB 2019, L 187, blz. 41).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) Sasol Germany GmbH, SI Group — Béthune en BASF SE dragen hun eigen kosten en die van de Europese Commissie.
- 3) De Bondsrepubliek Duitsland en het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 406 van 2.12.2019.

Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Di Bernardo / Commissie

(Zaak T-41/20) (¹)

(“Openbare dienst – Ambtenaren – Aanwerving – Aankondiging van vergelijkend onderzoek – Algemeen vergelijkend onderzoek – Toelatingsvoorwaarden – Niet-plaatsing op de reservelijst – Onvoldoende beroepservaring – Artikel 266 VWEU – Besluit ter uitvoering van een arrest van het Gerecht – Maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van een arrest houdende nietigverklaring – Artikel 2 van bijlage III bij het Statuut – Gelijke behandeling – Kennelijke beoordelingsfout – Aansprakelijkheid”)

(2022/C 11/31)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Danilo Di Bernardo (Brussel, België) (vertegenwoordiger: S. Orlandi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Brauhoff en D. Milanowska, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 270 VWEU tot, ten eerste, nietigverklaring van het besluit van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek aan de hand van een examen EPSO/AST-SC/03/15 van 13 maart 2019, genomen ter uitvoering van het arrest van 29 november 2018, Di Bernardo/Commissie (T-811/16, niet gepubliceerd, EU:T:2018:859), om verzoekers naam niet op te nemen op de reservelijst voor de aanwerving van secretariaatsmedewerker/kantoormedewerker van de rang SC 1 op het vakgebied financiële ondersteuning en, ten tweede, vergoeding van de schade die hij daardoor zou hebben geleden

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Danilo di Bernardo wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 77 van 9.3.2020.

Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 –Alkattan/Raad

(Zaak T-218/20) (¹)

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen tegen Syrië – Bevriezing van tegoeden – Motiveringsplicht – Rechten van de verdediging – Recht op een eerlijk proces – Beoordelingsfout – Vaststelling van de criteria voor de plaatsing op een lijst”)

(2022/C 11/32)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Waseem Alkattan (Damascus, Syrië) (vertegenwoordiger: G. Karouni, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Limonet en V. Piessevaux, gemachtigden)

Voorwerp

Ten eerste verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van uitvoeringsbesluit (GBVB) 2020/212 van de Raad van 17 februari 2020 tot uitvoering van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2020, L 43 I, blz. 6), uitvoeringsverordening (EU) 2020/211 van de Raad van 17 februari 2020 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB 2020, L 43 I, blz. 1), besluit (GBVB) 2020/719 van de Raad van 28 mei 2020 tot wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2020, L 168, blz. 66), uitvoeringsverordening (EU) 2020/716 van de Raad van 28 mei 2020 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB 2020, L 168, blz. 1), besluit (GBVB) 2021/855 van de Raad van 27 mei 2021 tot wijziging van besluit 2013/255/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB 2021, L 188, blz. 90) en uitvoeringsverordening (EU) 2021/848 van de Raad van 27 mei 2021 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 36/2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië (PB 2021, L 188, blz. 18), voor zover deze handelingen verzoeker betreffen, en ten tweede verzoek krachtens artikel 268 VWEU tot vergoeding van de schade die verzoeker stelt te hebben geleden ten gevolge van die handelingen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Waseem Alkattan wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 201 van 15.6.2020.

Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Phi Group/EUIPO — Gruppo Cadoro (REDELLO)

(Zaak T-532/20) (¹)

[“Uniemerk – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniewoordmerk REDELLO – Ouder Uniebeeldmerk CADELLO 88 – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”]

(2022/C 11/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Phi Group GmbH (Zug, Zwitserland) (vertegenwoordigers: P. Campolini en L. Bidaine, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: L. Rampini, V. Ruzek en A. Folliard-Monguiral, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Gruppo Cadoro GmbH (Eglisau, Zwitserland)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 22 juni 2020 (zaak R 2677/2019-4) inzake een oppositieprocedure tussen Gruppo Cadoro en Phi Group

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Phi Group GmbH wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 348 van 19.10.2020.

Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Solar Electric e.a. / Commissie(Zaak T-678/20) ⁽¹⁾

[“Staatssteun – Markt voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, met inbegrip van fotovoltaïsche energie – Verplichting naar Frans recht om elektriciteit af te nemen tegen een hogere prijs dan de marktprijs – Afwijzing van een klacht – Artikel 12, lid 1, en artikel 24, lid 2, van verordening (EU) 2015/1589 – Werkingssfeer”]

(2022/C 11/34)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Solar Electric Holding (Lamentin, Frankrijk), Solar Electric Guyane (Lamentin), Solar Electric Martinique (Lamentin), Société de production d'énergies renouvelables (Lamentin) (vertegenwoordiger: S. Manna, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Stromsky en A. Bouchagiar, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 3 september 2020 tot afwijzing van de klacht van verzoeksters van 20 juni 2020 betreffende onrechtmatige staatssteun voor hun fotovoltaïsche installaties.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Solar Electric Holding, Solar Electric Guyane, Solar Electric Martinique en Société de production d'énergies renouvelables worden verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 44 van 8.2.2021.

Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — Monster Energy/EUIPO — Frito-Lay Trading Company (MONSTER en MONSTER ENERGY)(Gevoegde zaken T-758/20 en T-759/20) ⁽¹⁾

[“Uniemerik – Procedure tot vervallenverklaring – Uniewoordmerken MONSTER en MONSTER ENERGY – Normaal gebruik van de merken – Gebruik voor de waren waarvoor de merken zijn ingeschreven – Artikel 51, lid 1, onder a), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 58, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001]”]

(2022/C 11/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Monster Energy Co. (Corona, Californië, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: P. Brownlow, solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: V. Ruzek en E. Śliwińska, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniënte voor het Gerecht: Frito-Lay Trading Company GmbH (Bern, Zwitserland) (vertegenwoordigers: V. von Bomhard en J. Fuhrmann, advocaten)

Voorwerp

Twee beroepen tegen de beslissingen van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 5 oktober 2020 (zaken R 2927/2019-2 en R 2928/2019-2) inzake twee procedures tot vervallenverklaring tussen Frito-Lay Trading Company en Monster Energy

Dictum

- 1) De beroepen worden verworpen.
- 2) Monster Energy Co. wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 53 van 15.2.2021.

**Arrest van het Gerecht van 10 november 2021 — PIK-KO/EUIPO — Haribo Ricqles Zan (P.I.C. Co.)
(Zaak T-73/21) (¹)**

[“Uniemerik – Nietigheidsprocedure – Uniebeeldmerk P.I.C. Co. – Ouder nationaal beeldmerk merk PIK – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001] – Artikel 53, lid 1, onder a), van verordening nr. 207/2009 [thans artikel 60, lid 1, onder a), van verordening 2017/1001] – Gedeeltelijke nietigverklaring”]

(2022/C 11/36)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: PIK-KO AD (Kazichene, Bulgarije) (vertegenwoordiger: A. Ivanova, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: M. Capostagno, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Haribo Ricqles Zan (Marseille, Frankrijk)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 27 november 2020 (zaak R 1847/2019-5) inzake een nietigheidsprocedure tussen Haribo Ricqles Zan en PIK-KO

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) PIK-KO AD wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 138 van 19.4.2021.

**Beroep ingesteld op 4 november 2021 — Lyubetskaya/Raad
(Zaak T-556/21)**

(2022/C 11/37)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Sviatlana Lyubetskaya (Minsk, Belarus) (vertegenwoordiger: D. Litvinski, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— uitvoeringsverordening (EU) 2021/997 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Belarus, nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op verzoekster;

- uitvoeringsbesluit (GBVB) 2021/1002 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus, nietig verklaren;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan niet-naleving van het beginsel van persoonlijke aansprakelijkheid. Verzoekster betoogt dat het oogmerk en de inhoud van de bestreden handelingen, uitgelegd in het licht van de bewoordingen, context en doelstellingen ervan, in strijd zijn met het evenredigheidsbeginsel, omdat de vervolgende autoriteit niet voldoet aan haar plicht om vast te stellen dat de feiten toerekenbaar zijn aan de betrokkene.
2. Tweede middel, ontleend aan een onjuiste toepassing van het recht en gebaseerd op artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Volgens verzoekster ontberen de bestreden handelingen iedere feitelijke rechtvaardiging en worden in die handelingen alleen conclusies getrokken uit het enkele feit dat verzoekster parlements lid is.
3. Derde middel, ontleend aan niet-naleving van het evenredigheidsbeginsel. Verzoekster stelt in dit verband dat het oogmerk en de inhoud van de bestreden handelingen, uitgelegd in het licht van de bewoordingen, context en doelstellingen ervan, in strijd zijn met het evenredigheidsbeginsel, met name gelet op haar hoedanigheid van parlements lid.

Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Omelyanyuk/Raad

(Zaak T-557/21)

(2022/C 11/38)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Aleksandr Omelyanyuk (Minsk, Belarus) (vertegenwoordiger: D. Litvinski, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2021/997 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Belarus, nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op verzoeker;
- uitvoeringsbesluit (GBVB) 2021/1002 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus, nietig verklaren voor zover het betrekking heeft op verzoeker;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoeker drie middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de in het kader van zaak T-556/21, Lyubetskaya/Raad aangevoerde middelen.

Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Gusachenka/Raad**(Zaak T-579/21)**

(2022/C 11/39)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Siarhei Gusachenka (Minsk, Belarus) (vertegenwoordiger: D. Litvinski, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2021/997 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Belarus ⁽¹⁾, nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op verzoeker;
- uitvoeringsbesluit (GBVB) 2021/1002 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus ⁽²⁾, nietig verklaren voor zover het betrekking heeft op verzoeker;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoeker twee middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de in het kader van zaak T-556/21, Lyubetskaya/Raad aangevoerde middelen.

⁽¹⁾ PB 2021, L 219I, blz. 3.

⁽²⁾ PB 2021, L 219I, blz. 70.

Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Haidukevich/Raad**(Zaak T-580/21)**

(2022/C 11/40)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Aleh Haidukevich (Semkino, Belarus) (vertegenwoordiger: D. Litvinski, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2021/997 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Belarus ⁽¹⁾, nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op verzoeker;
- uitvoeringsbesluit (GBVB) 2021/1002 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus ⁽²⁾, nietig verklaren voor zover het betrekking heeft op verzoeker;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoeker drie middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de in het kader van zaak T-556/21, Lyubetskaya/Raad aangevoerde middelen.

⁽¹⁾ PB 2021, L 219I, blz. 3.

⁽²⁾ PB 2021, L 219I, blz. 70.

Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Skryba/Raad**(Zaak T-581/20)**

(2022/C 11/41)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Siarhei Skryba (Marialivo, Belarus) (vertegenwoordiger: D. Litvinski, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2021/997 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Belarus ⁽¹⁾, nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op verzoeker;
- uitvoeringsbesluit (GBVB) 2021/1002 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus ⁽²⁾, nietig verklaren voor zover het betrekking heeft op verzoeker;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoeker drie middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de in het kader van zaak T-556/21, Lyubetskaya/Raad aangevoerde middelen.

⁽¹⁾ PB 2021, L 219I, blz. 3.

⁽²⁾ PB 2021, L 219I, blz. 70.

Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Rubnikovich/Raad**(Zaak T-582/21)**

(2022/C 11/42)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Siarhei Rubnikovich (Tarasovo, Belarus) (vertegenwoordiger: D. Litvinski, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2021/997 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Belarus ⁽¹⁾, nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op verzoeker;

- uitvoeringsbesluit (GBVB) 2021/1002 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus ⁽¹⁾, nietig verklaren voor zover het betrekking heeft op verzoeker;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoeker drie middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de in het kader van zaak T-556/21, Lyubetskaya/Raad aangevoerde middelen.

⁽¹⁾ PB 2021, L 219I, blz. 3.

⁽²⁾ PB 2021, L 219I, blz. 70.

Beroep ingesteld op 5 november 2021 — Bakhanovich/Raad

(Zaak T-583/21)

(2022/C 11/43)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Aliaksandr Bakhanovich (Brest, Belarus) (vertegenwoordiger: D. Litvinski, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) 2021/997 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Belarus ⁽¹⁾, nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op verzoeker;
- uitvoeringsbesluit (GBVB) 2021/1002 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus ⁽²⁾, nietig verklaren voor zover het betrekking heeft op verzoeker;
- de Raad verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoeker drie middelen aan die in wezen identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de in het kader van zaak T-556/21, Lyubetskaya/Raad aangevoerde middelen.

⁽¹⁾ PB 2021, L 219I, blz. 3.

⁽²⁾ PB 2021, L 219I, blz. 70.

Beroep ingesteld op 18 oktober 2021 — NFL Properties Europe/EUIPO — Groupe Duval (DUUUVAL)

(Zaak T-671/21)

(2022/C 11/44)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: NFL Properties Europe GmbH (Eschborn, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Kloth, R. Briske, D. Habel en M. Tillwich, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Groupe Duval (Boulogne-Billancourt, Frankrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk DUUUVAL — inschrijvingsaanvraag nr. 18 066 416

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 4 augustus 2021 in zaak R 243/2021-5

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing van de vijfde kamer van beroep van 4 augustus 2021;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten van de procedure voor de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 18 oktober 2021 — IR / Commissie

(Zaak T-685/21)

(2022/C 11/45)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: IR (vertegenwoordigers: S. Pappas en A. Pappas, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van 11 december 2020 waarbij het afwikkelingsbureau te Brussel heeft geweigerd om de regeling inzake ernstige ziekte voor verzoekers zoon te verlengen;
- nietigverklaring van het besluit van 8 juli 2021 waarbij het tot aanstelling bevoegd gezag verzoekers klacht uit hoofde van artikel 90, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie heeft afgewezen;
- verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zes middelen aan.

1. Eerste middel: de bestreden besluiten zijn ten onrechte gebaseerd op het tweede advies van de raadgevend arts.
2. Tweede middel: de bestreden besluiten zijn onvoldoende gemotiveerd.
3. Derde middel: de bestreden besluiten berusten op een kennelijk onjuiste beoordeling en een onjuiste opvatting van de feiten.

4. Vierde middel: schending van het recht op behoorlijk bestuur en van het recht om te worden gehoord.
5. Vijfde middel: de bestreden besluiten zijn ten onrechte gebaseerd op een advies van de medische raad.
6. Zesde middel: de precontentieuze procedure is niet geëerbiedigd.

Beroep ingesteld op 2 november 2021 — Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa/EUIPO — Falubaz Polska (FALUBAZ)

(Zaak T-703/21)

(2022/C 11/46)

Taal van het verzoekschrift: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. (Zielona Góra, Polska) (vertegenwoordiger: T. Grucelski, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Falubaz Polska S.A. spółka komandytowo-akcyjna (Zielona Góra)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: Uniewoordmerk “FALUBAZ” — Uniemerken nr. 14 535 835

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 24 augustus 2021 in zaak R 1681/2020-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing in haar geheel;
- verwijzing van de in het ongelijk gestelde partij in de kosten van de procedure voor het Gerecht van de Europese Unie en van de noodzakelijke kosten die door de verzoekende partij zijn gedragen in verband met de procedure voor de kamer van beroep van de EUIPO;
- in geval van interventies in de procedure: verwijzing van de interveniënten in hun eigen kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van de regel van de vrije waardering van het bewijs door een arbitraire beoordeling van het bewijsmateriaal;
- schending van artikel 52, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad ⁽¹⁾ [thans artikel 59, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001].

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB 2009, L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 4 november 2021 — Roos e.a./Parlement

(Zaak T-710/21)

(2022/C 11/47)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Robert Roos (Poortugaal, Nederland), Anne-Sophie Pelletier (Elsene, België), Francesca Donato (Palermo, Italië), Virginie Joron (Durningen, Frankrijk) en IC (vertegenwoordigers: P. de Bandt, M. Gherghinaru, en L. Panepinto, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- het besluit van het Bureau van het Europees Parlement van 27 oktober 2021 houdende uitzonderlijke regels op het gebied van gezondheid en veiligheid ten aanzien van de toegang tot de gebouwen van het Europees Parlement in zijn drie standplaatsen, nietig verklaren;
- verweerder verwijzen in alle kosten, met inbegrip van de kosten van het verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekers vier middelen aan.

1. Het bestreden besluit is niet gebaseerd op een geldige rechtsgrondslag om gevolgen te sorteren voor leden van het Europees Parlement. Verzoekers betwisten dat artikel 25 van het Reglement van het Parlement een geldige rechtsgrondslag kan vormen voor de vaststelling van het bestreden besluit en derhalve voor het opleggen van de bestreden maatregel aan verzoekers. Voorts voeren zij aan dat een besluit van het Bureau, zoals het bestreden besluit, niet de grondslag kan vormen voor maatregelen die gepaard gaan met de verwerking van zeer gevoelige gegevens. Volgens artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie moeten de hoofdaspecten van een dergelijke gegevensverwerking namelijk worden vastgelegd in een “wet”, wat een besluit van het Bureau van het Parlement niet is.
2. Schending van het beginsel dat de leden van het Parlement vrij en onafhankelijk zijn en schending van de immuniteiten die hun bij de Verdragen zijn toegekend. Verzoekers menen dat het bestreden besluit in strijd is met artikel 2 van het Statuut van de leden van het Parlement (waarin het beginsel is verankerd dat de leden van het Parlement vrij en onafhankelijk zijn) en met artikel 7 van Protocol nr. 7 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie (waarin onder meer is vastgesteld dat de bewegingsvrijheid van de leden van het Parlement die zich naar de plaats van bijeenkomst van het Parlement begeven of daarvan terugkeren op geen enkele wijze wordt beperkt door voorschriften van bestuursrechtelijke of andere aard). Het bestreden besluit heeft namelijk tot gevolg dat verzoekers iedere keer dat zij zich naar het Parlement willen begeven een geldig digitaal EU-covid-certificaat moeten tonen. Indien verzoekers niet een dergelijk certificaat kunnen of willen tonen, wordt hun de toegang tot de gebouwen van het Parlement ontzegd.
3. Schending van de algemene beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens. Dit middel bestaat uit twee onderdelen.
 - Het eerste onderdeel is ontleend aan schending van het beginsel van de doelgebonden verwerking van persoonsgegevens en van het legaliteitsbeginsel. Opdat de persoonsgegevens op de digitale EU-covid-certificaten van verzoekers kunnen worden gebruikt om toegang te geven tot de gebouwen van het Parlement, is wettelijk vereist dat zij met dat doel zijn verzameld. Bij gebreke van een rechtsgrondslag die expliciet de verwerking toestaat van medische gegevens betreffende vaccinatie, tests of herstel teneinde voorwaarden te verbinden aan de toegang tot de werkplek en tot parlementaire vergaderingen, staat het in ieder geval niet aan het Bureau van het Parlement om een dergelijke gegevensverwerking toe te staan, a fortiori niet bij wege van een norm die geen wet in formele zin is.

- Het tweede onderdeel is ontleend aan schending van de beginselen van loyaliteit, transparantie en minimale gegevensverwerking. Verzoekers zijn namelijk op het tijdstip waarop hun persoonsgegevens werden verzameld niet ervan op de hoogte gesteld dat deze gegevens zouden worden gebruikt om hun toegang te verlenen of te weigeren tot de werkplek waar zij hun mandaat als parlementslid uitoefenen.
4. Het bestreden besluit doet op ongerechtvaardigde wijze afbreuk aan het recht op privéleven en op bescherming van persoonsgegevens, het recht op lichamelijke integriteit, het recht op vrijheid en veiligheid alsmede het recht op gelijke behandeling en non-discriminatie. Dit middel bestaat uit twee onderdelen.
- Het eerste onderdeel is ontleend aan schending van verzoekers' recht op lichamelijke integriteit, hun recht op vrijheid en veiligheid, hun recht op gelijke behandeling en non-discriminatie, alsmede hun rechten inzake de eerbiediging van het privéleven en van hun persoonsgegevens.
 - Het tweede onderdeel is eraan ontleend dat de inbreuk die het bestreden besluit maakt op de in het eerste onderdeel genoemde rechten en beginselen, afbreuk doet aan het in artikel 52, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vastgelegde evenredigheidsbeginsel, aangezien de bestreden maatregel niet noodzakelijk, passend en evenredig is om de nagestreefde doelen te bereiken.

Beroep ingesteld op 10 november 2021 — G.J. Riedel/EUIPO — Brew Dog (Punk)

(Zaak T-720/21)

(2022/C 11/48)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: G.J. Riedel GmbH (Kufstein, Duitsland) (vertegenwoordiger: D. Terheggen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Brew Dog plc (Ellon, Verenigd Koninkrijk)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij

Betrokken merk: internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie van het woordmerk Punk — internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie nr. 1 365 577

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de eerste kamer van beroep van het EUIPO van 12 juli 2021 in zaak R 291/2020-1

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beroep ingesteld op 11 november 2021 — D'Amato e.a./Parlement

(Zaak T-722/21)

(2022/C 11/49)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Rosa D'Amato (Taranto, Italië), Claude Gruffat (Mulsans, Frankrijk), Damien Carême (Argenteuil, Frankrijk) en Benoît Biteau (Sablonceaux, Frankrijk) (vertegenwoordigers: P. de Bandt, M. Gherghinaru, en L. Panepinto, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- het besluit van het Bureau van het Europees Parlement van 27 oktober 2021 houdende uitzonderlijke regels op het gebied van gezondheid en veiligheid ten aanzien van de toegang tot de gebouwen van het Europees Parlement in zijn drie standplaatsen, nietig verklaren;
- verweerder verwijzen in alle kosten, met inbegrip van de kosten van het verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekers vier middelen aan die identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de in het kader van zaak T-710/21, Roos e.a./Parlement aangevoerde middelen.

Beroep ingesteld op 11 november 2021 — Rooken e.a./Parlement

(Zaak T-723/21)

(2022/C 11/50)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Robert Jan Rooken (Muiderberg, Nederland) en acht andere verzoekende partijen (vertegenwoordigers: P. de Bandt, M. Gherghinaru en L. Panepinto, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- het besluit van het Bureau van het Europees Parlement van 27 oktober 2021 houdende uitzonderlijke regels op het gebied van gezondheid en veiligheid ten aanzien van de toegang tot de gebouwen van het Europees Parlement in zijn drie standplaatsen, nietig verklaren;
- verweerder verwijzen in alle kosten, met inbegrip van de kosten van het verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren verzoekers vier middelen aan die identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de in het kader van zaak T-710/21, Roos e.a./Parlement aangevoerde middelen.

Beroep ingesteld op 10 november 2021 — Rolex/EUIPO — PWT (Afbeelding van een kroon)**(Zaak T-726/21)**

(2022/C 11/51)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Rolex SA (Genève, Zwitserland) (vertegenwoordiger: C. Sueiras Villalobos, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: PWT A/S (Aalborg, Denemarken)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie van het beeldmerk (Afbeelding van een kroon) — internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie nr. 1 263 679

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 25 augustus 2021 in zaak R 2389/2020-4

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in verzoeksters kosten, of subsidiair (indien andere partij in de procedure voor de kamer van beroep intervenueert) hoofdelijke verwijzing van het EUIPO en andere partij in verzoeksters kosten.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- schending van artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 9 november 2021 — TO/EASO**(Zaak T-727/21)**

(2022/C 11/52)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: TO (vertegenwoordiger: É. Boigelot, advocaat)

Verwerende partij: Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO)

Conclusies

- nietigverklaring van het op 1 januari 2021 in werking getreden en op 18 december 2021 beweerdelijk vastgestelde besluit, waarvan verzoekster op 4 januari 2021 kennis heeft genomen via de link [vertrouwelijk] ⁽¹⁾, vastgesteld door [vertrouwelijk], voor zover daarbij de reservelijst voor de volgende referenties [vertrouwelijk], die geldig was tot 31 december 2020, niet voor een extra jaar, dus tot en met 31 december 2021, is verlengd;
- heropening en verlenging van de reservelijst, evenals de 44 andere lijsten die bij het bestreden besluit zijn verlengd, gedurende een jaar vanaf de heropening ervan en verzoekster dientengevolge aan te stellen in de hogere rang AST 3;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling van een schadevergoeding aan haar ter dekking van haar materiële en immateriële schade, bestaande in:
 - het verschil in salaris tussen een post van de huidige rang AST 1, salaristrap 3, en dat van de rang AST 3, salaristrap 1, berekend over een periode van vijf jaar vanaf de betrokken datum, dat wil zeggen 1 januari 2021, rekening houdend met het verlies van een kans dat op 75 % wordt geschat;
 - het verschil in pensioenrecht tussen dat behorend bij de huidige rang AST 1, salaristrap 3, en dat van de rang AST 3, salaristrap 1, berekend over eenzelfde periode van vijf jaar vanaf de betrokken datum, dat wil zeggen 1 januari 2021, rekening houdend met het verlies van een kans dat op 75 % wordt geschat;
 - een bedrag van 7 500 EUR voor de immateriële schade;
 - een voorlopig bedrag van 1,00 EUR voor het verlies van dekking door de ziektekostenverzekering;
- verwijzing van de verwerende partij in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Eerste middel: schending van verzoeksters gewettigd vertrouwen en haar verwachtingen alsmede ontoereikende motivering van het bestreden besluit.
2. Tweede middel: schending van het verbod van discriminatie, van artikel 1 quinquies, lid 1, artikel 27 en artikel 29, lid 1, derde en vierde alinea, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna: "Statuut").
3. Derde middel: schending van artikel 12 bis van het Statuut en van het beginsel van behoorlijk bestuur, niet-nakoming van de zorgplicht alsmede overschrijding en misbruik van bevoegdheid.
4. Vierde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ Vertrouwelijke gegevens onzichtbaar gemaakt.

Beroep ingesteld op 5 november 2021 — LW / Europese Commissie

(Zaak T-728/21)

(2022/C 11/53)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: LW (vertegenwoordigers: L. Levi en N. Flandrin)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van de verwerende partij om verzoeker binnen dezelfde eenheid over te plaatsen naar een andere post;
- voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit van de verwerende partij tot afwijzing van de klacht die verzoeker tegen bovengenoemd besluit heeft ingediend;
- vergoeding van verzoekers immateriële schade, en
- verwijzing van de verwerende partij in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zes middelen aan.

1. Eerste middel: het overplaatsingsbesluit is in strijd met verzoekers legitieme belangen.
 2. Tweede middel: het overplaatsingsbesluit is niet genomen door het bevoegde gezag.
 3. Derde middel: het overplaatsingsbesluit en het besluit tot afwijzing van de klacht zijn in strijd met artikel 7, lid 1, van het Statuut.
 4. Vierde middel: bij de vaststelling van het overplaatsingsbesluit en het besluit tot afwijzing van de klacht is de zorgplicht niet in acht genomen.
 5. Vijfde middel: de beide besluiten zijn gebrekkig wegens ontoereikende motivering.
 6. Zesde middel: de beide besluiten zijn gebrekkig omdat er sprake is van een belangenconflict.
-

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL